

πολλαπλασιασμού τῶν ἀποδείξεων, καὶ ἔρχεται ἡμέρα, καθ' ἣν ὑποχρεούμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεων, καὶ ἐὰν ἀκόμη εἶνε ἀπρόοπτα, φανταστικά ἢ ἀκατανόητα.

Αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην. Ἡ πλημμύρα περὶ ἧς σὰς ὁμιλῶ, περιττήρηθη ἐν Νικαίᾳ, ἐκ τοῦ ἀστεροσκοπείου Bischoffsheim παρὰ τοῦ κ. Περρότν, ἐκ τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Μιλάνου παρὰ τοῦ κ. Σκιαπαρέλλη, καὶ ἐκ τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Δουβαίν παρὰ τοῦ κ. Τέρβυ. Ἡ Δυσὶς ἡ ἀντὶ νὰ διατηρῇ τὸ χίτρινον φῶτεινόν χρῶμα τῶν γαιῶν τοῦ Ἄρεως, προσέλαθε τὸ χρῶμα τῶν λιμνῶν τῶν διωρυγῶν καὶ τῶν θαλασσῶν. Συνέβη ἄρα γε τοῦτο συνετελεῖται ἀφθόνων βροχῶν, ἡ ἔναθεν ἀναλύσεως χιόνων. Εἶνε ἀδυσκόλον νὰ παραδεχθῇ τις μίαν γινώμην, καίτοι πρᾶγματι ὁ χειμὼν καὶ τὸ ἔαρ ὑπῆρξαν ἀρκούντως κακὰ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐν τῇ βορείᾳ ἡμισφαίρει τοῦ Ἄρεως, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπὶ μακρὸν ἦτο κεκαλυμμένος, τοῦθ' ὅπερ μᾶς ἐκώλυε νὰ διακρίνωμεν ἐντεῦθεν ἀκριβῶς τὰς γεωγραφικὰς λεπτομερείας. Οἱ οὐράνιοι ἡμῶν γείτονες εὐρίσκονται ἐν ὥρᾳ θέρους ἀπὸ τῆς 16ης παρελθόντος Φεβρουαρίου, ἡ δὲ πλημμύρα φαίνεται ὅτι ἤρξατο ὁμοῦ μὲ τὸ θέρος.

Ταυτοχρόνως δὲ μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς πλημμύρας, καὶ νέα διώρυξ, παράλληλος πρὸς τὸν ἰσημερινόν, ἠνεώχθη εἰς τινὰ ἀπόστασιν, πρὸς βορρᾶν.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά αὕτη, καθ' ἣν τοιαῦται μεταβολαὶ παρατηροῦνται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανῆτου Ἄρεως. Ὅσοι τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν γινώσκουσι τὸ σύγγραμμα τὸ ἐπιγραφόμενον: Δι' ἡ γαῖα τοῦ Οὐρανοῦ, εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται δὲν εἶνε σπάνιαι, καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παρατηρήσεις ἀνέλογοι συχνὰ ἐσημειώθησαν ἐν τῇ μηνιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει τῆς δημώδους Ἀστρονομίας. Ἀλλ' ὁ τρόπος οὗτος τῆς περιοδικῆς παραγωγῆς τῶν μεταβολῶν, ἀντὶ νὰ σαφηνίσῃ τὸ πρόβλημα, μᾶλλον τὸ περιπλέκει.

Φαίνεται, ὅτι εἰς τὸν τόπον ἐκείνον τὰ ὕδατα μετ' ἀρκετῆς εὐκολίας ἀλλάσσουσι κοίτην. Ἀφ' ἐτέρου, δὲν εἶνε σπάνιον νὰ παρατηρῶμεν εἰς τὸν γείτονα τοῦτον πλανήτην χώρας κεκαλυμμένας ὑπὸ χιόνων εἰς ἔκτασιν ἀρκούντως μεγάλην, ἐξαφανιζομένας ὁλοσχερῶς. Οὕτω, μεταξύ ἄλλων, συνέβη τῷ 1877, περὶ τὴν 310ην μοῖραν μῆκους καὶ τὴν 35ην μοῖραν ἀνατολικῷ πλάτους, ἐν τῇ Ὀκεανῷ Κέπλερ, μία νῆσος Χιονώδης, ἣτις εἶχεν ἐπανειλημμένως παρατηρηθῇ καὶ σημειωθῇ εἰς πολλοὺς χάρτας τοῦ Ἄρεως ἐκδοθέντας παρὰ διαφόρων ἀστρονόμων, νὰ ἐξαφανισθῇ, ὥστε ἡδυνάτο τις ν' ἀμφιδόλλῃ ἐὰν ὑπῆρξε ποτέ. Ἐν τούτοις, ἔκτοτε ἀνεφάνη πάλιν καὶ παρατηρήθη μετὰ βεβαιότητος.

Ὁ μετεωρολογικὸς νόμος τῆς μεταμορφώσεως τῶν ὑδάτων ἐν τῇ πλανήτη ταύτῃ φαίνεται νὰ εἶνε ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἡμετέρῃ, μόνον φαίνεται πιθανόν, ὅτι αἱ μεταβολαὶ ἐκεῖ εἶνε πολὺ σπουδαιότεραι παρὰ ἐδῶ ὅτι αἱ θαλάσσαι περιέχουσι πολὺ ὀλιγώτερον ὕδωρ, καὶ ὀφίστανται μεταλλαγὰς κατ' ἀνα-

λογίαν λίαν σημαντικὰς ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν αὐτῶν ὅτι αἱ ἄκται εἰσὶν ἐπίπδοι, καὶ ὅτι εἰς τινὰς χώρας ἡ ἐπιφάνεια τῶν πεδιάδων εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὕψους, εἰς δὲ καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῶν θαλασσῶν.

Αἱ παρατηρηθεῖσαι αὗται παράδοξοι μεταμορφώσεις, αἵτινες ἐφαίνοντο ἀμφίβολοι, ἡ τοῦλάχιστον μόνον πιθαναὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, εἰσὶ σήμερον ἀπολύτως βεβαιωμέναι. Αἱ θαλάσσαι τοῦ Ἄρεως, καίτοι εἶνε ἀπολύτως μόνιμοι εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, ἐπειδὴ τὰ σχήματα αὐτῶν, τὰ σχεδιασθέντα πρὸ δύο αἰώνων, ἀνταποκρίνονται πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα χαράσσομεν σήμερον, καὶ μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ ἀναγνωρίζωμεν τὴν ταυτότητα τῶν μεγάλων γεωγραφικῶν σχηματισμῶν, ἐν τούτοις, ὑπόκεινται εἰς σημαντικὰς μεταβολὰς ἐκτάσεως. Κάποτε ἐκχειλίζουσιν ἐπὶ μερίστων γειτονικῶν ἐκτάσεων ἄλλοτε ἀποσύρονται καὶ ἀφήνουσιν ἀνοικτὰς γαίας πρὸν ὑποβρυχίους. Ἀπαράλλακτα καὶ ὁ θεατὴς ὁ παρατηρῶν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἀεροστάτου τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ ἔρους τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ τῆς Τρουβίλλης, καὶ βλέπων τὴν θάλασσαν ἀποσυρμένην κατὰ πολλὰ χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ἀγνοῶν δὲ τὰ αἷτια τῆς παλινρροίας καὶ ἀμπώτιδος, εἰς μάτην θὰ ἐζήτει νὰ ἐξηγήσῃ τὰς τοιαύτας μεταμορφώσεις.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΧΟΠ ΦΡΟΓ

(Διήγημα Ἑδγάρδου Πόε)

Οὐδένα ἐγνώρισα ἀγαπῶντα τόσο τὰς ἀστειολογίας, ὡς τὸν καλὸν ἐκεῖνον βασιλεῖα. Ἡ διήγησις εὐτραπέλου ιστορίας καὶ καλὴ αὐτῆς ἀφήγησις, αὐτὰ ἦσαν τὰ μόνον ἀπαιτούμενα μέσα ὥπως ἀποκτησῇ τις τὴν εὐνοίαν του. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ διεκρίνοντο, ὡς ἀνθρωποὶ λίαν ἀστείοι. Ἐφερον ὅλοι τὸν τύπον τοῦ ἀστεϊασμοῦ, ὄντες ποῦ ὕψιστοι καὶ λεπιδεῖς, καὶ δεξιά αὐτοῦ χαριτωμένοι. Ἦσαν δὲ αἱ ἀστειολογίαι παχύνουσι τὸν ἀνθρώπον ἢ ἐὰν τὸ πάχος προϋπαίττει εἰς τὰς ἀστειολογίας, ἀλλ' εἶνε ἀληθές, ὅτι ἰσχυρὸς γελωτοποιεῖ εἰς σπάνιον πτηνὸν ἐπὶ γῆς.

Διὰ τὰς λεπτὰς εὐφρολογίας ὄλγον ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐμεριμῶν. Ὅτι πρὸ πάντων ἐθαύμαζεν ἐν τῇ ἀστεϊσμῷ, ἦτο ἡ μακρότης αὐτῶν. Αἱ λεπτότητες τῶ ἐπρόκειον πληθύν. Προτίμα τὸν Γερμανιστὸν τοῦ Ραβελὰ ἢ δὲ Ζαδὶγ τοῦ Βολταίρου. Οἱ μὲν πρᾶκτες μάλιστα γινόμενοι ἀστεῖσμοι τῷ ἦσαν εἰ πάντων προσφιλέστεροι.

Ἐν τῇ ἐποχῇ ἀναφέρεται ἡ παρούσα ἱστορία, αἱ εἰς ἐπαγγέλματος γελωτοποιεῖς ἦσαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς αὐλὰς, καὶ πολλοὶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς συνετήρουν ἐπὶ τοὺς τρελλοὺς τῶν ὄντων δυστυχῆ φέροντα ποικιλόχρουν ἐνδυμασίαν καὶ σκούρον με καδωνίσκου, καὶ ὄφελοντα νὰ εἶνε διηγεῖς ἑτοίμα ὅπως ἐκφέρωσι λόγους πνευματώδεις, ἀντὶ ψυχῶν τῆς βασιλικῆς τραπέζης.

Ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς εἶχε καὶ αὐτὸς ἐνοεῖται, τὸν τρελλόν του, καὶ τοῦτο διότι ἡ σθεάνεσσα τὴν ἀνάγκην ἐνὸς φαέδρου ὄντος πρὸς ἀντιστάθμισιν τῆς βερείας σφαῖρας τῶν ἐπὶ τῶν σφῶν, εἰσίνες τῶ ἐχθρῶν τῶν ὀψιγενῶν, ἵνα μὴ εἰπωμέν τινι περὶ αὐτοῦ.

Ὁ τρελλὸς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως εἶχεν, ἐκτός τοῦ ἐπαγγέλματος του, καὶ ἄλλα πρὸς τοὺς τοῦ αὐτοῦ προσώπα, καὶ εἶχε τριπλὴν ἀξίαν ἀπέναντι τοῦ βασιλέως, ὡς συνάμα πορμαῖος

καὶ χαλῶς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ πυγμαῖοι ἦσαν ἐπίσης κοινοὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς ὥς καὶ οἱ γελωτοποιοί, διότι οἱ μὲν ἀνάγκαι δὲν ἠδύνατο νὰ διέρχωνται τὸν καιρὸν τῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς (ἐν τῇ αὐλῇ ὁ καιρὸς παρέρχεται βραδύτερον ἢ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος) ἀνεῦ ἐνὸς γελωτοποιοῦ προκαλοῦντος τὸν γέλωτα διὰ τῶν λόγων του καὶ ἐνὸς πυγμαίου, γελούου ἐκ τῆς θάλας του. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν γελωτοποιῶν εἶνε, ὡς παρετήρησα ἀνωτέρω, στρουγγυλοὶ ἐκ τοῦ πάχους κατὰ ἐκτενέστερα ἐνὶ ταῖς ἐκατόν, ὁ δὲ ἡμέτερος βασιλεὺς δίκαιως ὑπερηφάνετο διὰ τὴν κατοχὴν τοῦ Χδπ Φρόγ (οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ τρελλός), τοῦ συνεννοῦντος ἐν τῷ ἀτόμῳ του τριπλοῦν ὀνησαυρόν.

Νομίζω, ὅτι ὁ τίτλος Χδπ Φρόγ δὲν ἦτο τὸ ἀληθές αὐτοῦ ὄνομα, ἀλλ' ὅτι τῷ ἐπιδομαρτήθη ὑπὸ τῶν ἐπτά ὑπουργῶν, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἱκανὸς νὰ βαδίζῃ ὡς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι (4). Τῷ ὄντι ὁ Χδπ Φρόγ ἐβάδιζε τρόπον τινὰ δι' ἀλμάτων, ἐκτελῶν ταυτοχρόνως καὶ περιστροφικὴν κίνησιν, ἥτις παρήγεν εἰς τὸν βασιλεῖα διηλεκτὴ διασκεδασμὸν καὶ συνεπὲς ἀπολαύσιν διότι ὁ τελευταῖος αὗτος, μετ' ὅλην τὴν ἐξέχουσαν κοιλίαν του καὶ τινὰ ὄντως βασιλικὴν ἀπόρρυσιν τῆς κεφαλῆς του, ἐθεωρεῖτο παρ' ὅλων τῶν αὐλικῶν ὡς ἄνθρωπος περικαλλίστατος.

Ἀλλ' ἐὰν ὁ Χδπ Φρόγ, ὡς ἐκ τῶν στρεβλῶν του ποδῶν, μόλις καὶ μετὰ πολλῶν ἀγώνων ἠδύνατο νὰ βαδίζῃ κατὰ γῆς, ἡ τεραστία θμως δύναμις δι' ἧς ἡ φύσις ἐπρόκεισε τοὺς μυῶνας του, εἰς ἴνα τὸν ἱκανοποιήσῃ διὰ τὴν ἀτέλειαν τῶν ποδῶν του, καθίστα αὐτὸν ἱκανὸν ὅπως ἐπιχειρῇ μετὰ κατὰ πληκτικῆς ἐπίδοξότητος πολλὰ γυμνάσια ἐπὶ δένδρων, σχοινίων καὶ παντὸς μέρους ἐφ' οὗ δύναται τις ν' ἀναρριχᾶται. Κατὰ τὰς τοιαύτας γυμνάσεις ὁμοίως πρὸς σκύουρον ἢ πίθηκα μᾶλλον ἢ πρὸς βάτραχον.

Δὲν νυμφίζω ἀκριβῶς τὴν πατρίδα τοῦ Χδπ Φρόγ, ἀλλ' ὡς φαίνεται κατ' ἕτος οὗτος ἐκ τινος βαρβάρου καὶ μεμακρυσμένης χώρας, περὶ ἧς οὐδεὶς ποτε ἤκουσε τι. Ὁ Χδπ Φρόγ ὡς καὶ νεῖνι, τις ἐπίσης μικρόσωμος ἀλλὰ θαυμασίως εὐμελὴς καὶ λαμπρὰ χορεύτρια, ἀνθρωπάγησαν ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐσώθησαν ὡς δώρον πρὸς τὸν βασιλεῖα παρὰ τινος τῶν προσφιλῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν.

Κατόπιν λοιπὸν τοιαύτων περιστάσεων, οἱ δύο μικροσκοπικοὶ αἰχμαλῶτες συνιδέθησαν διὰ στενῆς οικειότητος καὶ δὲν ἤρ, ἦσαν νὰ καταστῶσιν ἐγκάρδιοι φίλοι. Ὁ Χδπ Φρόγ, ὅστις, καίτοι φαειρότατος γελωτοποιὸς, δὲν ἐξήσκει μεγάλην ἐμπροσθὴν, δὲν ἠδύνατο νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Τριπέτταν σημαντικὰς ἐκδοουλεύσεις, ἐκείνη θμως, ὡς ἐκ τῆς χάριτός της καὶ τῆς ἐντάκτου εἰς τὸ εἶδος τῆς καλλονῆς αὐτῆς, ἐπίσπευε τὸν γενικὸν θαυμασμόν καὶ ἐδέχετο παρ' ὅλων περιποιήσεις κατεῖχεν ἐπομένως ἱκανὴν ἱσχύϊν, ἣν δὲν ἔπαυε νὰ χρησιμοποιοῖ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς της Χδπ Φρόγ.

Ἐπὶ τινι σπουδαίᾳ εὐκαιρίᾳ, δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον ὅποια ἦτο αὕτη, ὁ βασιλεὺς ἀπεφασίσε νὰ δώσῃ χορὸν μετμηφισμένων. Ὅσῳκις ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ χορὸς τις ἐν τῇ αὐλῇ ἢ οἰαδήποτε παρόμοιος τελετῇ, ὁ Χδπ Φρόγ καὶ ἡ Τριπέττα ἐκαλοῦντο εὐθὺς ὅπως ρυθμιώσι τὰ τῆς διακοσμῆσεως. Ὁ Χδπ Φρόγ ὕδως τόσον ἦτο ἐφευρετικὸς εἰς τὰς διακοσμῆσεις, εἰς ἐφευρεσὶν καινοφανῶν τύπων καὶ, προκειμένου περὶ χοροῦ μετμηφισμένων, εἰς τὰς μεταμορφώσεις, ὥστε ἠδύνατο τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀνεῦ αὐτοῦ οὐδὲν κατορθώθη.

Ἡ διὰ τὸν χορὸν προδιορισθεῖσα ἐστέρρα εἶχεν ἐπέλθει. Λαμπρὰ αἰθουσα εἶχε διακοσμηθῇ ὑπὸ τῆς Τριπέττης μετ' ὅλης τῆς ἐπιτηδειότητος τῆς ἀπαιτουμένης ἵνα παρέχῃ λαμπρότητα εἰς χορὸν προσωποδωρῶν. Ὅλοι οἱ αὐτικοὶ περιέμενον πυρετώδως. Ὁ πρὸς τὰς μετεμορφώσεις, ἑκαστος, ἐννοεῖται, εἶχε κάμει ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐκλογὴν του πρὸς τοῦτο, καὶ πολλοὶ ἔκμαον νὰ σχεδιάζων ἀπὸ μιᾶς ἐδδομάδος ἢ καὶ ἀπὸ μηνός καὶ ἐν γένει, οὐδεὶς διατέλει ἐν ἀβεβαιότητι καὶ δισταγμῷ πλην τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐπτά αὐτοῦ ὑπουργῶν. Ἀγῶν διατεῖ ἐδίσταζον. Πιθανὸν νὰ ἔκμαον καὶ τοῦτο χάριν ἀστέϊσμου. Τὸ πιθανώτερον θμως εἶνε, ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συλλάβωσι τὸ σχεδίον τῶν, ἀφρὺ ἦσαν τόσον χονδροὶ! Ὅπως δὲποτε, ὁ χρόνος παρερχετο καὶ αὐταί, μὴ

δυνήθentes νὰ ἐφεύρωσι τι, ἠναγκάσθησαν ἐπὶ τέλους νὰ κελύσωσι τὸν Φδπ Φρόγ καὶ τὴν Τριπέτταν.

Οἱ δύο μικροσκοπικοὶ φίλοι ὑπῆκουσαν εὐθὺς εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως καὶ εὗρον αὐτὸν λαμβάνοντα τὸν οἶνον του μετὰ τῶν ἐπτά του συμβούλων ἄλλ' ἡ ὄψις τοῦ μονάρχου προεῖδεν ἄκραν δυσθυμίαν· ἐγνώριζεν οὗτος, ὅτι ὁ Χδπ Φρόγ ἀπέφευγε τὸν οἶνον, διότι τὸ ποτὸν τοῦτο ἐξῆλπε τὸν πτωχὸν γελῶν μέχρι παραφορᾶς, καὶ ἡ παραφορὰ εἶναι πρᾶγμα ὅχι τόσον διασκεδαστικόν. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἠρέσκειτο ἀναγκάζων τὸν Χδπ Φρόγ νὰ πίνῃ καὶ, κατὰ τὴν βασιλικὴν ἐκφράσιν, νὰ γίνῃ ταῖς εὐθυμοῖς.

— Ἐλθέ πλησίον, Χδπ Φρόγ, εἶπε, μόλις ὁ γελωτοποιὸς καὶ οἱ φίλοι του εἰσῆλθον ἐν τῷ θαλάμῳ· κένωσον αὐτὸ τὸ κύπελλον εἰς ὕγειαν τῶν ἀπόντων σου φίλων [ἐνταῦθα ὁ Χδπ Φρόγ ἐστῆναί] καὶ βοηθήσον ἡμᾶς διὰ τοῦ ἐφευρετικοῦ σου πνεύματος. Ἐχομεν ἀνάγκην τύπων, χα ρ α κ τ ῆ ρ ω ν, φιλτάτῃ μου! ζητοῦμέν τι τὸ καιροπαιόν, τὸ παράδοξον. Αὕτη ἡ ἀδιάκοπος μονοτονία μᾶς φέρει πλῆξιν. Ἐμπρός, πῆ! ὁ οἶνος θ' ἀναφλέξῃ τὸ ἀνευλά σου.

Ὁ Χδπ Φρόγ προσπαθῆσε ν' ἀπαντήσῃ διὰ τινος ἀστεϊσμοῦ καταλλήλου, ὡς συνήθως, εἰς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως ἄλλ' εἰς μάτην. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτο ἀκριβῶς ἡ γενέθλιος τοῦ πτωχοῦ γελῶν καὶ ἡ προσῆγη τοῦ βασιλέως ὅπως πῆν ὕπερ τῶν ἀπόντων του φίλων τῷ ἔφερε τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Χονδροὶ καὶ πικραὶ σταγόνες δακρύων κατέπεσαν ἐν τῷ κυπέλλῳ καθ' ἣν στιγμήν ἀνελάμβανεν αὐτὸ καπεινῶς ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ τυράννου του.

Χά! χά! χά! ἐβρυχήθη ὁ τελευταῖος οὗτος, ἐν ᾧ ὁ πυγμαῖος ἐκένου τὸ κύπελλον μετ' ἀποτροφῆς, ἰδοὺ τί ἀποτέλεσμα φέρει ἐν ποτήριον καλοῦ οἴνου! Ἐ! Οἱ ὀφθαλμοὶ σου τώρα λάμπουν!

Πτωχὲ νέε! Οἱ πλατεῖς του ὀφθαλμοὶ ἐσπινθηρεβόλουν μᾶλλον ἢ ἔλαμπον, διότι ὁ οἶνος ἐπήσκει εἰς τὸν εὐερέβιστον ἐγκέφαλόν του ἀποτέλεσμα δραστηκὸν ἅλα καὶ ἀκαριαῖον. Ἀπέθηκε νευρικῶς τὸ κύπελλον ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰπὼν ἐπὶ τῆς ὀληγύρεως δέλμα παρατεταμένον καὶ σχεδὸν παράφορον. Ὅλοι ἐφαίνοντο κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ βασιλικῶν ἀτταίμου.

— Καὶ τώρα ἐπὶ τὸ ἔργον! εἶπεν ὁ πρῶτος ὑπουργός, ἄνθρωποι καχῶτατοι.

— Νεῖ, προσέθηκεν ὁ βασιλεὺς, ἔμπρός! Χδπ Φρόγ, ἀπειτούμεν τὴν συνδρομήν σου. Τύπους, ὥραί μου νεανία, χαρὰ κτῆρας! ἔχομεν ἀνάγκην χα ρ α κ τ ῆ ρ ος! ἔχομεν ἀνάγκην! Χά! χά! χά!

Πάσας ἐπεκροτήσαν εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἔκαμαν καὶ οἱ ἐπτά ὁμοῦ χορὸν ἐν τὸν βασιλικὸν γέλωτα. Ὁ Χδπ Φρόγ ἐγέλασεν ἐπίσης ἀλλ' ἄσθενως καὶ διὰ γέλωτος ἀφρητημένου.

— Ἐμπρός! ἔμπρός! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς ἀνυπόμονος, μήπως δὲν εὐρίσκες τίποτε;

— Προσπαθῶ νὰ εὗρω τι καινοφανές, ἐπανάλαβεν ὁ πυγμαῖος μετ' ὕψος ἀφρητημένον, διότι εἶχεν ὀλοτελῶς μεθυσθῇ ἐκ τοῦ οἴνου.

— Προσπαθεῖ! ἀνέκραξεν ὁ τῶναρος ἀγρίως. Τί σημαίνει ἡ λέξις σου αὕτη. Ἄ! ἐννοῶ. Θέλεις ἀκόμη οἶνον. Ἰδοὺ! κένωσον καὶ τοῦτο.

Καὶ κληρώσας νέον κύπελλον τὸ ἔτεινε πάλιν εἰς τὸν χωλόν ὅστις τὸ ἐθεώρει ἀσθμαίνων ὡς ἀστυκτιῶν.

— Πῆ, σοὶ λέγω! ἀνέκραξε τὸ τέρας, ἡ μά τοὺς δαίμονας!

Ὁ πυγμαῖος ἐδίσταζεν. Ὁ βασιλεὺς ἐπορρυσώθη ἐκ λύσσης. Οἱ αὐτικοὶ ἐγέλων ἄπτορον γέλωτα. Ἡ δὲ Τριπέττα, ὡρᾶ ὡ, πῶμας, προέβη μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ μονάρχου, δυνάμει ἡσάτα, ἐκέτευε νὰ φεισθῇ τοῦ φίλου της.

Ὁ τυράννος τὴν ἐθεώρησεν ἐπὶ τινος στιγμῆς ὑπερμέτρως ἐκκλητικὸς διὰ τὴν τόλμην της ταύτην. Ἐφαίνετο ἀπορῶν τὴν εἶπῃ ἢ τι νὰ κάμῃ ἢ πῶς νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγανάκτησιν του. Ἐπὶ τέλους, χωρὶς νὰ προφῇ συλλαβὴν, τὴν ἀπάντησεν ἀποτόμως μακρὰν του, εἰπὼν αὐτῇ κατὰ πρόσωπον τὸ μέχρι σφαγῆς πλήρες κύπελλον.

Ἡ πτωχὴ μικρὰ ἡγέρθη, καὶ μὴ τολμῶσα ἦν οὐδὲ ν' ἀναπνεύσῃ ἀνάλαβε τὴν προτέραν της θέσιν παρὰ τὸν πόδα τῆς τραπέζης.

Ἐπὶ ἤμισυ λεπτόν ἀπεκατέστη νεκρική σιγή, ἥς διαρκούσης ἠδύνατό τις νὰ ἀκούσῃ τὴν πῶσιν φύλλου ἢ πετεροῦ, εἴτα δὲ αἶφνης ἡ σιγή αὕτη διεκόπη ὑπὸ τριγμοῦ ὑποκώφου μὲν, ἀλλὰ τραχέος καὶ παρατεταμένου, ὅστις ἐφάνετο ἐκτεμπόμενος ταυτοχρόνως ἐξ ὧν τῶν γωνιῶν τοῦ θαλάμου.

— Διατὶ, διατὶ, διατὶ κάμνεις αὐτὸν τὸν κρότον; ἡρώτησεν ὁ βασιλεὺς, στραφεὶς μανιώδης πρὸς τὸν πυγμαῖον.

Ὁ χαλὸς, ὅστις ἐφάνετο ἀναλαβὼν ἐντελῶς ἐκ τῆς μέθης του, προσδύλεων ἀτενῶς, ἀλλὰ γαλήνιος τὸν τύραννον κατὰ πρόσωπον, ἀνέκραξεν ἀπλῶς:

— Ἐγὼ, ἐγὼ; Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἔκαμνον ἐγὼ τοιοῦτόν τι;

— Μοὶ ἔφηνε, ὅτι προῆλθεν ἔξωθεν ὁ κρότος, παρετήρησεν εἰς τῶν αὐλικῶν ὑποθέτω, ὅτι ὁ ψιττακὸς εἰς τὸ παράθυρον προέτριψε τὸν λαίμην του μεταξὺ τῶν κιγκλιδίων τοῦ κλισίου.

— Τῷ ὄντι, προσέθηκεν ὁ μονάρχης, ὡς λίαν ἀνακουφισθεὶς ἐκ τῆς ιδέας ταύτης· ἀλλ' εἰς τὴν τιμὴν μου, ἤμην ἱκανὸς, νὰ στοιχηματίσω ὅτι ὁ κρότος προῆλθεν ἐκ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ τοῦ ἀλλίου.

Ἐνταῦθα ὁ πυγμαῖος ἤρχισε νὰ γελᾷ (οἱ γέλωτες πάντοτε ἔτερον τὸν βασιλέα, ὅταν ἐγέλα τις ἐξ αἰτίας τῶν λόγων του) καὶ ἀπεκάλυψε καταπληκτικῶς πλατεῖαν καὶ εὐρεῖαν σειρὰν ὀδόντων. Ταυτοχρόνως δὲ ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ πῇ ὅσον οἶον τῷ προσέφερον. Ὁ μονάρχης ἐπαυθῆναι, ὁ δὲ Χῶπ Φρόγ, κενώσας νέον κύπελλον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀπαρεσκείας ἤρχισε πάραυτα μετὰ ζήσεως τὰ περὶ μετεμπίσεως σχεδιά του.

— Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω, παρετήρησεν ὅπως γαλήνιος καὶ ὡς νὰ μὴ εἶχε γευθῇ ποτὶς οἶον, πῶς μοὶ ἐπῆλθε τόσοσιν ἄφρονον πληθὺς ἰδεῶν· ἀλλ' ἀκριβῶς ἀφοῦ ἡ Ὑμέτερα Ὑψηλότης ἀπώθησε τὴν μικρὰν καὶ τῇ ἔτριψε τὸν οἶνον κατὰ πρόσωπόν, ἀκριβῶς ἀφοῦ ἡ Ὑμέτερα Ὑψηλότης ἐπαῖξε τοῦτο καὶ καθ' ἣν στιγμήν ὁ ψιττακὸς προὔθενε τὴν παράδωκον κρότον, ὅπισθεν τοῦ παραθύρου, μοὶ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ὅτι θαυμάσιον παίγνιον! τὸ ἔκαμνον εἰς τὴν πατρίδα μου συχνάκις καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὰς ἀπόκρεως· ἀλλ' ἐδῶ θὰ εἶνε ἐντελὸς καινοφανὲς. Δυστυχῶς ὅμως ἀπαυτύνται δι' αὐτὸ ὅτι πρὸ ὧπα, καὶ...

— Ἐ! εἰμὲθα ὀκτώ! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς, καυχᾶζων διὰ τὴν λεπτήν του ἀνακάλυψιν· ἀκριβῶς ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ ἐπὶ τὸ ὑπουργοί μου! Ἰδωμεν! Τί εἶδους μετεμπίσεις εἶνε αὕτη;

— Ὁνομάζεται, εἶπεν ὁ χαλὸς, οἱ Ὀκτώ Ἀλυσσίδες τοὶ Οὐραγγοτάγγοι καὶ ὅταν ἐπιτυχάνῃ εἶνε διολογούμεναι παίγνια θελκτικώτατον.

— Νὰ τὸ κάμωμεν, εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐγερόμενος.

— Ἡ οὐσία τοῦ παίγνιου, ἐξηκολούθησεν ὁ Χῶπ Φρόγ, ἔγκειται εἰς τὸν τρόπον δι' ᾧ προξενεῖ τοῦτο εἰς τὰς γυναῖκας.

— Ἐξαιρετα! ἐβουλήθησεν ἐν χορῷ ὁ μονάρχης καὶ οἱ σύμβουλοί του.

— Ἐγὼ θὰ σᾶς μεταμείπω εἰς οὐραγγοτάγγους, ἐξηκολούθησεν ὁ πυγμαῖος, ἀναθέτατε εἰς ἐμέ ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Τόσον ἡ ἀμοιότης θὰ εἶνε καταπληκτικὴ, ὥστε ὅλοι οἱ κεκλημένοι θὰ σᾶς ἐκλάβωσι διὰ πραγματικὰ ζῶα, καὶ φυσικῶς, ἢ ἐκπληξίς των θὰ εἶνε ἴση πρὸς τὸν πρόμον των.

— Ὡ! αὐτὸ εἶνε θαυμάσιον! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς.

— Αἱ ἀλύσεις χρησιμεύουσιν ὅπως ἐπαυξήσωσι τὴν ἀταξίαν τοῦ κρότου των. Ὑποτίθεται ὅτι διεφύγετε ὅλοι ὅμοι τοὺς φύλακας σας. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ποῖον ἀποτέλεσμα παράγουν εἰς ἓνα χορὸν ὀκτὼ ἀλυσσίδες οὐραγγοτάγγοι, οὐδ' οἱ πλείστοι τῶν παρευρισκομένων ἐκλαμβάνουσιν ὡς πραγματικὰ ζῶα, ὁμῶντα μετ' ἀγρίων κραιπνῶν διὰ μέσου πληθὺς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν φιλοκάλως καὶ πολυτελῶς ἐνδεδυμένων. Ἡ ἀντίθεσις εἶνε ἀμύμητος.

— Νὰ τὸ κάμωμεν! εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καὶ ἐπειδὴ ἦτο ἀεγὰ, τὸ συμβούλιον ἡγήθη ἐσπευσμένως ὅπως θέσῃ εὐθὺς εἰς ἐνέργειαν τὸ σχέδιον τοῦ Χῶπ Φρόγ.

Ὁ τρόπος δι' οὗ μετεμπίσαντες οὗτους εἰς οὐραγγοτάγ-

γους ἦτο ἀτλούστατος, ἀλλὰ καταλλήλστατος διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην σπανίως ἐβλεπέ τις ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις τοιοῦτου εἶδους ζῶα· αἱ δὲ ἀπομνηστικαὶ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ πυγμαίου τόσον ἐγείναν ζήλους καὶ τόσον φυσικαί, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ ὑπερφηνεύηται διὰ τὴν ἐπιτυρίαν.

Ἐν πρώτοις, ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοί του ἐφόρεσαν σενὰ καὶ προσκολλώμενα ἐπὶ τοῦ σώματος βρακίᾳ καὶ ὑποκάμισσα ἐκ πλεκτοῦ ὑφάσματος. Κατόπιν ἠλείφθησαν ἔξωθεν μετρίαν. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς μετεμπίσεως προετίνα τις τὴν χρῆσιν πτερῶν, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ταύτην ἀπέριψεν εὐθὺς ὁ πυγμαῖος, ἀποδείξας ἐν συντόμῳ εἰς τὰ ὀκτὼ πρόσωπα ὅτι τὸ τρίχωμα τοῦ οὐραγγοτάγγου δύναται τις νὰ τὸ ἀπομνησθῇ πολὺ πιστότερον διὰ λινοῦ. Καὶ συνέπειαν, ἔθηκαν ἐπιστρώσιν λινοῦ ἄνωθεν τῆς ἐκ πίσεως ἐπιστρώσεως. Τότε, ἐγένετο ἡ προμήθεα μεγάλῃς ἀλύσεως δι' ἧς ὁ χαλὸς περιέβαλεν ἐν πρώτοις τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἐδέσμευσεν καλῶς· εἴτα περιέβαλεν ἕτερον ἐκ τῶν ὀκτὼ ἀτόμων καὶ τὸν ἐδέσμευσεν ὁμοίως· κατόπιν ἀλληλοδιαδόχως ὅλους τοὺς ἄλλους καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Ἀποῦ ὅλοι ἐδέθησαν οὕτως, ἀπεμακρύνθησαν ὅσιν ἠδύνατο ὁ εἰς τοῦ ἄλλου καὶ ἐσχλημάτισαν κύκλον. Τότε δὲ ὁ Χῶπ Φρόγ, πρὸς πληρυστέραν ἐπιτυχίαν, διέσχισε διὰ τοῦ ἐπ' ἰστίου τῆς ἀλύσεως τὸν κύκλον κατὰ δύο διαμέτρους σχηματίζοντας ὁρθὰς γωνίας καὶ εὐθὺς ἐδέσμευσεν τοὺς οὐραγγοτάγγους ὡς πρᾶττουσιν οἱ θηρευταὶ τῆς Βορρέου διὰ τὰ μεγάλα κτήνη.

Ἡ μεγάλη αἰθουσα τοῦ χοροῦ ἦτο κυκλικῆς, ὑπερμέτρως ὑψηλὴ καὶ προσδεχομένη τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἐφ' ἐνὸς καὶ μόνου παραθύρου, κειμένου ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. Κατὰ δὲ τὴν νύκτα, (ἡ αἰθουσα αὕτη ἦτο εἰδικῶς προωρισμένη διὰ τὴν νύκτα) ἐφωτίζετο ὑπὸ μεγάλου πολυώτου λαμπτήρος, ἀνηρτημένου ἐπ' ἀλύσεως ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ὀροφῆς καὶ ἀναβιβασμένου ἢ καταβιβασμένου κατὰ βούλησιν ἢ βοηθείᾳ βάρους ἐκ τῶν συνήθων τὸ βάρος τοῦτο ἐκρύπτετο ἐντὸς τοῦ θείου καὶ ἀνωθεν τῆς ὀροφῆς, διὰ νὰ μὴ ἀντίκειται ἡ θέα αὐτοῦ εἰς τὴν γενικήν κομψότητα.

Ἡ διακοσμησις τῆς αἰθούσης εἶχε ἀνατεθῇ εἰς τὴν Τριπέπταν, ἀλλ' ἐφάνετο προφανῶς συναργήσασα ἐν αὐτῇ καὶ ἡ γαλήνιος κρίσις τοῦ πυγμαίου φίλου της. Κατὰ παραίνεσιν αὐτοῦ, ἐπὶ παραδείγματι, εἶχεν ἀφαίρεθῇ ὁ πολὺφωτος λαμπτήρ. Ἡ ροὴ τοῦ κηροῦ, ἥτις θὰ ἦτο ἀναποφεικτος ἐν ἀποσφαίρᾳ τοσοῦτον χλιαρῇ, θὰ προὔενῃ μεγάλην βλάβην εἰς τὰς πλουσίας στολὰς τῶν μετεμπίσμενων, εἰτινες, ὡς ἐκ τοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ συνωστισμού, δὲν θὰ ἠδύνατο ὅλοι ν' ἀποφύγῃσι τὸ κέντρον, δηλ. τὸ ὑπὸ τὸν λαμπτήρα μέρος. Νέα φῶτα ἐποπθεύθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς αἰθούσης καὶ ἐξω τῆς περιότης τῆς περιλαμβανούσης τὸ πλῆθος, ἀνά εἰς δὲ πυρρῆς ἀναδιδῶν εὐάρεστον ἄρωμα ἐτίθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐκάστης τῶν καρνατίδων τῶν ἐγειρομένων, πεντηκοντα· ἕως ἐξήκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἀπέναντι τοῦ ταίχους.

Οἱ ὀκτὼ οὐραγγοτάγγοι, ἵνα κάμωσι τὴν παράσιν των, ἐρίμενον, κατὰ παραίνεσιν τοῦ Χῶπ Φρόγ, νὰ συναθροισθῶσιν ἐν πρώτοις ὅλοι οἱ κεκλημένοι, δηλαδή νὰ ἐπέλθῃ τὸ μεσονύκτιον. Μόλις δὲ ἐξέλιπον οἱ τελευταῖοι ἤχοι τοῦ ὥρολογίου, εὐθὺς εἰσώρμησα ἡ μᾶλλον ἐκυλίσθησαν, διότι, ὡς ἦσαν δεδεμένοι, ἔπσαν τινὲς τούτων καὶ ὅλοι ἐκλονίζοντο εἰς ἀεργόμηναι.

Ἡ παραχθεῖσα ἐντύπωσις ὑπῆρξε καταπληκτικὴ καὶ ἐπλήρωσε χαρὰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως. Οἱ πλείστοι τῶν μετεμπίσμενων, ὡς εἰκάζει τις, ἐξέλαβον αὐτοὺς ὡς πραγματικὰ ἄγρια ζῶα, ἀν μὴ ἀκριβῶς ὡς οὐραγγοτάγγους. Πολλὰ γυναικὲς ἐλιποθύμησαν ἐκ τοῦ τρόμου καὶ ἐὰν ὁ βασιλεὺς δὲν εἶχε λάβει τὴν πρόνοιαν ν' ἀποκρύψῃ ὅλα τὰ ὄπλα, αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του θὰ ἐπλήρωνον τὸν ἀστασίαν αὐτῶν διὰ τοῦ ἰδίου των αἵματος. Ἐν συντόμῳ, γενικὴ συρρατὴ ἐπῆλθε πρὸς τὰς θύρας· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς εἶχε εὐσεβῶς διαταγῇ καὶ ἐκλείσθησαν αὐταί· εὐθὺς μετὰ τὴν εἰσόδόν του, τὸ δὲ κλειθρὰ ἔλαβεν ὁ πυγμαῖος εἰς τὰς ἱδίας του χεῖρας καὶ ἀπαρῖνεσιν του, εἰσηκουσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

Ἐν ᾧ ὁ θρόνος ἦτο εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ σημεῖον καὶ ἕκαστος τῶν κεκλημένων δὲν ἐφρόνεν εἰμὴ περὶ σωτηρίας του, ἠδύνατό τις νὰ εἶδῃ κινουμένην τὴν διὰ τὸν λαμπτήρα

πρωορισμένην ἄλυσιν, καταβαίνουσιν, καταβαίνουσιν, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ ἐν σχήματι ἀγκίστρου κυρτὸν αὐτῆς ἄκρον φθάσαν τρεῖς πόδες ὑπεράνω τοῦ δαπέδου.

Ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπτά τοῦ φίλοι διέτρεξαν τὴν αἰθούσαν καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διεσθύνσεις, εὐρέθησαν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ κέντρον καὶ ἐν ἀμέσῳ ἑκαπὼ μετὰ τῆς ἀλύσεως τοῦ λαμπτήρος. Τότε ὁ πυγμαῖος ὅστις πάντοτε τοὺς παρηκολούθει, συστήσας αὐτοῖς νὰ μὴ παραχθῶσιν ἐὰν συμβῇ τι ἀπρόοπτον ἔλαβε διὰ τῆς χειρὸς τὴν περιβάλλουσιν αὐτοῦ ἄλυσον, ἐκ τοῦ μέρους ἐνθα διασταυροῦντο αἱ δύο δ' αὖτε οἱ καὶ προσήρμωσεν εὐθὺς αὐτὴν εἰς τὸ ἀγκίστρον τῆς ἀλύσεως τοῦ λαμπτήρος, ἥτις τὴν αὐτὴν στείγην ἀνελκυσθεῖσα ὡς ὑπὸ ἀοράτου χειρὸς ὕψην ἀρκούντως ὕψηλὰ ἀπὸ τοῦ ἐδάρους, συμπερασύρασα, ἐννοεῖται, μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸ συμπλέγμα τῶν οὐραγοτάγγων, ἀποτελούντων ὁμοῦ ἓνα ὄγκον.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ προσωποποιῶντες συνῆλθον κατὰ τι ἐκ τούτου τῶν, καὶ ἀρχίσαντες ἤδη νὰ ἐκλαμβάνωσιν ὅ, τι ἔβλεπον πρὸ αὐτῶν ὡς ἐπιτηδεύειν ἐκτελεσθέντα ἀπτείσμενα, ἐξεπαγγέλαν εἰς παρατεταμένον γέλωτα βλέποντες τὴν θέσιν ἐν ἣ εὐρίσκοντο οἱ πίθηκοι.

— Ἀρεῖ τοὺς δ' ἐμὲ! ἀνέκραξε τότε ὁ Χῶπ Φρόγ διὰ φωνῆς διαπεραστικῆς ἀπηχησάσης ἐν μέσῳ ὅλου τοῦ θεατρίου, ἄρετέ τοὺς δ' ἐμὲ, νομίζω δὲ τὸς γνωρίζω ἔγωγε. Ἐάνδυνθῶ νὰ τοὺς διακρίνω καλῶς ἔγωγε, θὰ σὰς τοὺς μαρτυρήσω εὐθὺς.

Καὶ τότε ταλαντευόμενος ἔπνευσε πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ τεύχους, ὃ ὅθεν ἀποσπάσας τὴν λαμπάδα ἀπὸ τῆς χειρὸς μιᾶς τῶν κατωτέρων ἐπέστρεψε πρὸς τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης καὶ ἀνῆρτηθη μετὰ τῆς εὐκινισίας πίθηκου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως, ἐκεῖθεν δὲ ἀνερρίχθη πόδας τινὰς ὑπεράνω τῆς ἀλύσεως, ταπεινῶν τὸν πυρσὸν ἵνα ἐξέσῃ τὸ συμπλέγμα τῶν οὐραγοτάγγων, καὶ πάτοτε κραυγάζων δὲν θ' ἀγγίσσῃ νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ ποῖος εἴη!

Ἐν τῷ δὲ τότε βῆλ ἡ δεξιὰ τοῦ ἀνελύμενου διὰ τοὺς πίθηκους εἰς ἀπλέτους γέλωτας, ὁ γελωτοποιὸς αἰφνης ἐσφύριξεν ὀξύν συριγμὸν καὶ ἡ ἄλυσις αὐτοῦ ἀνυψώθη μετὰ μὴν κατὰ τρία κοντά περίπου πόδας ὑψοῦσα μεθ' ἑαυτῆς ὀδοντούμενος καὶ τοὺς περιτρώμενος οὐραγοτάγγων καὶ κρατοῦσα αὐτοὺς ἀνερρίχθη εἰς τὸν ἀέρα μετὰ ὀροφῆς καὶ δαπέδου. Ὁ Χῶπ Φρόγ, προσκεκολλημένος ἐπὶ τῆς ἀλύσεως, εἶρε καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἀνέλθει, καὶ πάντοτε ἔτρεψε τὴν αὐτὴν ὡς πρὸς τοὺς ὀκνῶ μετῃφιστάμενος στήσιν, τείνων πάντοτε πρὸς αὐτοὺς τὸν πυρσὸν του, ὡς διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ μανεύσῃ πρὸς αὐτοὺς ὅσοι οὗτοι.

Ἡ ἐκπληξὶς τὴν παρήγαγεν εἰς ὅλην τὴν δεξιάν τὴν ἀνυψώσας αὐτὴν προξέννησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ βαρυτάτην σιγὴν ἐπὶ ἐν περίπτῳ λεπτῷ, διακοπεῖσαν κατόπιν ὑπὸ θαύμου ὑπὸ κρυφοῦ, ὁμοῦ πρὸς τριγμὸν ὀδόντων, οὐχὶ διαφόρου πρὸς ἐκείνον ὅστις εἶχεν ἐπὶ σφύρι τὴν προσοχὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων του, ὅτε ἡ Τριπέττα εἶχε δεχθῇ κατὰ προσωποπὸν πλῆρες οἶνου κύπελλον. Ταύτην ὁμοῦ τὴν φωνὴν ἤκουον οἱ διάκριτον τὸ μέρος ἐξ οὗ προήρχετο ὁ κρῖτος. Ἦσαν αἱ ὀδόντοις τοῦ πυγμαῖου, ὅστις ἔτρεξε αὐτοὺς ὡς νὰ τοὺς ἀνέλκει ἐν τῷ ἄρῳ τοῦ στόματός του, ἐκτοξεύων ταυτοχρὸν φλογερὰ βλέμματα παραφόρου λύσεως ἐπὶ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐπτά τὸν συντετόφων, ὧν αἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἐστρεμμένοι πρὸς αὐτόν.

— Ἀ! ἄ! ἀνέκραξε τέλος ὁ πυγμαῖος μανιώδης, ἄ! ἄ! ἀρχίζω τώρα νὰ ἐννοῶ ποῖος εἶμι!

Καὶ προσποιούμενος ὅτι ἐξητάζει τὸν βασιλέα ἐκ τοῦ πλησίον, προσήγγισε τὸν πυρσὸν εἰς τὴν ἐκ λινοῦ περιβολὴν ἐκείνου, ἥς μία πτυχὴ ἀνέδωκεν εὐθὺς λαμπροτάτην φλόγα. Ἐδιστασθαι ἡμίστες δευτερολέπτου οἱ ὀκτὼ οὐραγοτάγγων ἐγένοντο παρανάλωμα τῶν φλογῶν, ἐν μέσῳ τῶν κραυγῶν πλήθους θεωρούντος αὐτοὺς ὑποκάτω, ἐπτοημένου ἐκ τοῦ τριμμοῦ καὶ ἀνικάνου νὰ τοῖς παράσῃ τὴν ἐλαχίστην συνδρομήν.

Ἐπὶ τέλους, αἱ φλόγες ἀπῆλθον αὐτῆς μετὰ πλειοσύνταξος ὁρμῆς καὶ ὁ γελωτοποιὸς ἡσυχάσθη ἐκ τούτου ἡσυχάζοντι ὕψηλότερον ἐπὶ τῆς ἀλύσεως πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ μότητος ἐν τῷ δὲ ἔπραττε τοῦτο, τὸ πλῆθος παρεδόθη ἐκ νέου εἰς βαθεῖαν σιγὴν πρὸς στείγην. Ὁ πυγμαῖος ἐδράξατο τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἔλαβεν εὐθὺς τὸν λόγον.

— Τώρα, εἶπε, διακρίνω καθαρῶς τοὺς μετεμειωμένους αὐτοὺς. Βλέπω ἃ βασιλέα μαζὺ μετὰ τοὺς ἐπτά τοῦ ὑπουργοῦ, βασιλέα, ὅστις τέσπεται κυκλῶν μίαν κόρην ἀνυπεράσπιστον καὶ ἐπτά ὑπουργοὺς ἐνθαρρύνοντας αὐτὸν εἰς τὴν ὠλότητά του. Ἐγὼ δὲ, εἶμι ἀπλῶς ὁ Χῶπ Φρόγ, ὁ γελωτοποιὸς, καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ τελευταῖός μου ἀστὴρ ἐσμός!

Χάρις εἰς τὸ εὐφλεκτόν τοῦ λινοῦ καὶ τῆς πίσεως μόλις ὁ πυγμαῖος εἶχε περᾶσαι τὴν σύντομόν του δημηγορίαν, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐκδικήσεως συνετελέσθη ἐξ ὁλοκλήρου. Τὰ ὀκτὼ πτώματα ἐταλαντεύοντο ἐπὶ τῶν ἀλύσεων τῶν, ὄγκος ἄριστος, δυοῦδος, ἀπῆνθρακιωμένος, ἀπαίσιος. Ὁ χαλὸς ἴφας ἐπ' αὐτῶν τὸν πυρσὸν του, ἀνερρίχθη ἡσύχως ἐπὶ τῆς ὀσφῆς καὶ ἐξηφανίσθη διὰ τοῦ θόλου.

ὑποτίθεται, ὅτι ἡ Τριπέττα, φροσρούσα ἐπὶ τῆς στέγης τῆς αἰθούσης, ἐρησιμύευσεν ὡς συνένοχοι εἰς τὸν φίλον της διὰ τὴν ἐκδικασίν του, καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἐδραπέτευσαν κατόπιν ὁμοῦ εἰς τὴν πατρίδα τῶν, διότι οὐδεὶς πλέον ἔκτοτε τοὺς ἐκνεύειν.

Κ. Ι. Π.

Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΙΣΤΕΡ ΚΙΡΚΕ

Ὁ μίστερ Κίρκε ζῇ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἰσλιγκτον, ἐν Λονδίῳ. Ἐν μέσῳ τῶν περιπετειῶν τοῦ ἐμπορίου τῶν βερνικίων, διετήρησε πάντοτε φαειρότητα ἐν τῇ ψυχῇ του, καὶ ἀκατάσχετον κλίσιν πρὸς πᾶν τὸ δύσμορφον καὶ γελοῖον. Δὲν περιφρονεῖ μὲν τὴν ἐντυπον ἢ ἐξωγραφισμένην γελοιογραφίαν, ἀλλὰ προτιμᾷ τὴν φυσικὴν τὴν ζώσαν γελοιογραφίαν. Διὰ τῆς ἐπιμονῆς δὲ, κατ' ὁρθῶς νὰ διοργανώσῃ περὶ ἑαυτὸν, ἄνευ χρηματικῶν θυσιῶν, ἀξιόλογον συλλογὴν ἐκπληροῦσαν πάντα αὐτοῦ πόθον.

Ὅτε, τὴν πρωῒαν, μεταβαίνει εἰς τὰ γραφεῖα του, ἐν τῷ Ἀστεί, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ταμείως, ἡ πρώτη αὐτοῦ εὐχαρίστησις εἶνε νὰ θαυμάσῃ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὸν γραφεῖα του.

Ὁ πρῶτος γραμματεὺς ἔχει στήθος ὀρνίθος, ἐξέχον ὡς τὴν ὕβην τοῦ Πολισινέλα, οὐτινος ὁμοῦ δὲν ἔχει τὴν ράχιν. Ὁ ἕτερος γραμματεὺς φέρει γενειάδα ἐπὶ τῆς ρινὸς ὅλης.

Ὡς πρὸς τὸν γραφεῖα δὲ, τὸν κ. Ἰλκινσων, οὗτος ἔχει κολοσσιαίαν κεφαλὴν, ἔχουσιν τὸσον πλάτος ὅσον καὶ ὕψος, φαλακρὰν δὲ ὡς γόνυ. Ζεῦγος ὠρῶν ὀφθαλμῶν λάμπει ἐπὶ τῆς περγαμνῆς τῶν παρειῶν του, ἄνωθεν δὲ αὐτῶν προεξέχει ἐπικρεμάμενον σαρκώδες καὶ ἐρρυτιδωμένον μέτωπον. Αἱ ιδέαι τοῦ κ. Ἰλκινσων δὲν εἶνε ἀνώτεραι τῶν ιδεῶν Ὀττεντῶτου, ἀλλὰ ἐπιβάλλονται σπουδαίως ὡς ἐκ τῆς βαρύτητος, τῆς ἐπάρσεως καὶ τῆς ὑποκόφου φωνῆς τοῦ μεγαλακεφάλου.

Ὁ μίστερ Κίρκε θεωρεῖ τὰ τρία ταῦτα πρὸς ὅσον μετὰ μακαρίου καὶ σιωπηλοῦ θαυμασμοῦ. Χάρις εἰς τὴν παρουσίαν αὐτῶν, αἱ ὥραι του διέρχονται φαειρῶς, τὸ αἶσθημα τοῦ γελοίου ἱκανοποιεῖται πληρέστατα, ἡ πέψις του εὐκολύνεται. Ἐνίοτε καλεῖ ἰδιαιτέρως τὸν Ἰλκινσων, ἡ δὲ μονότονος αὐτῶν συνδιάλεξις εἶνε, διὰ τὸν ἔμπορον, ἀνεξάντλητος πηγὴ ἀπολαύσεως.